

תהלים Psalms Chapter 90

- א** תפלה, למֹשֶׁה אִישׁ-הָאֱלֹהִים:
אֲדֹנָי--מְעוֹן אַתָּה, הָיִיתָ לָנוּ; בְּדֹר וָדֹר.
1 A Prayer of Moses the man of God. {N}
Lord, Thou hast been our dwelling-place in all generations.
- ב** בְּטָרֶם, הָרִים יִלְדוּ-- וַתַּחֲזִיל אֶרֶץ וַתְּבַל;
וַיַּעֲזֹלֶם עַד-עוֹלָם, אַתָּה אֵל.
2 Before the mountains were brought forth, or ever Thou hadst formed the earth and the world, {N}
even from everlasting to everlasting, Thou art God.
- ג** תָּשֹׁב אָנוּשׁ, עַד-דָּפָא; וַתֹּאמֶר, שׁוּבוּ בְנֵי-אָדָם.
3 Thou turnest man to contrition; and sayest: 'Return, ye children of men.'
- ד** כִּי אֶלֶף שָׁנִים, בְּעֵינֶיךָ-- כְּיוֹם אֶתְמוֹל, כִּי יַעֲבֹר;
וְאַשְׁמוּרָה בַּלַּיְלָה.
4 For a thousand years in Thy sight are but as yesterday when it is past, {N}
and as a watch in the night.
- ה** זָרַמְתָּם, שָׁנָה יְהִיו; בַּבֹּקֶר, כַּחֲצִיר יַחֲלֶף.
5 Thou carriest them away as with a flood; they are as a sleep; in the morning they are like grass which groweth up.
- ו** בַּבֹּקֶר, יִצְיָץ וַחֲלָף; לָעֶרֶב, יִמּוֹלֵל וַיָּבֵשׁ.
6 In the morning it flourisheth, and groweth up; in the evening it is cut down, and withereth.
- ז** כִּי-כָלִינוּ בְּאַפֶּךָ; וּבְחֶמְתְּךָ נִבְהָלָנוּ.
7 For we are consumed in Thine anger, and by Thy wrath are we hurried away.
- ח** שֶׁת (שָׁתָה) עֲוֹנוֹתֵינוּ לְנֶגְדֶךָ; עֲלִמָּנוּ, לְמַאֲוֹר פְּנֶיךָ.
8 Thou hast set our iniquities before Thee, our secret sins in the light of Thy countenance.
- ט** כִּי כָל-יָמֵינוּ, פָּנוּ בְּעִבְרֶתְךָ; כְּלִינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ-הֶגְהָה.
9 For all our days are passed away in Thy wrath; we bring our years to an end as a tale that is told.

י ימי-שנותינו בהם שבעים שנה, ואם
 בגבורת שמונים שנה--
 ורהבם, עמל ואון:
 כי-גז חיש, ונעפה.
10 The days of our years are
 threescore years and ten, or even by
 reason of strength fourscore years; {N}
 yet is their pride but travail and
 vanity; {N}
 for it is speedily gone, and we fly
 away.

יא מי-יודע, עז אפך; וכיראתך, עברתך.
11 Who knoweth the power of Thine
 anger, and Thy wrath according to the
 fear that is due unto Thee?

יב למנות ימינו, פן הודע; ונבא, לבב חכמה.
12 So teach us to number our days,
 that we may get us a heart of wisdom.

יג שובה יהוה, עד-מתי; והנחם, על-עבדיך.
13 Return, O LORD; how long? And
 let it repent Thee concerning Thy
 servants.

יד שבענו בבקר חסדך; ונרננה ונשמחה,
 בכל-ימינו.
14 O satisfy us in the morning with
 Thy mercy; that we may rejoice and be
 glad all our days.

טו שמחנו, כימות עניתנו: שנות, ראינו רעה.
15 Make us glad according to the days
 wherein Thou hast afflicted us,
 according to the years wherein we
 have seen evil.

טז יראה אל-עבדיך פעלך; והדרה, על-
 בניהם.
16 Let Thy work appear unto Thy
 servants, and Thy glory upon their
 children.

יז ויהי, נעם אדני אלהינו-- עלינו:
 ומעשה ידינו, כוננה עלינו; ומעשה ידינו,
 כוננהו.
17 And let the graciousness of the
 Lord our God be upon us; {N}
 establish Thou also upon us the work
 of our hands; yea, the work of our
 hands establish Thou it. {P}